

**ДЕЛАКРУА І МИ:
ПРО КОРИСТЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ
(з досвіду редакційної роботи)**

У лютому 2014 р. співробітник редакції “СіЧі” надібав у соціальній мережі Фейсбук фото монумента, охопленого нічним полум’ям на революційному Майдані Незалежності. Картина привабила його й у вигляді файла потрапила до приватного архіву. Готуючи до друку 11-й номер за 2014 рік, працівники журналу вирішили згадати про річницю Революції гідності – День гідності та свободи. Крупний план скульптурної групи, який викликав пронизливі асоціації з довженківською темою “України в огні”, прикрасив четверту сторінку обкладинки нашого часопису.

У січні 2015 р. той-таки працівник зацікавився коментарем, уміщеним емігранткою з України пані Валентиною Паскаль Реньє із приводу трагічних подій у Франції. Відвідавши із цікавості її сторінку, він виявив знайоме фото, надіслане (нині кажуть “запощене”) користувачці 15 листопада 2014 р., тобто вже після того, як згаданий номер було підписано до друку. Між ініціатором віртуального подарунка і власницею сторінки відбулася така розмова:

R. G. (криптонім ужито на прохання власника сторінки. – *Ред.*) *Cette belle photo qui vient de ton pays... Me fais penser à un célèbre tableau français: “La liberté guidant le peuple”...*

Valentyna Pascal Rénier: *Oui, merci ! Quand j’ai vu cette phoyo il y a quelques mois j’ai tout de suite pensé au tableau d’ Eugène Delacroix.*

Переклад такий. *P. Г.:* Це гарне фото, яке приходить із твоєї країни... Змусило мене згадати про славетну французьку картину “Свобода, що веде народ”...

Валентина Паскаль Реньє: Так, дякую! Коли я побачила це фото кілька місяців тому, я раптом подумала про картину Ежена Делакруа.

Історична довідка. “Свобода, що веде народ” – картина, присвячена Липневій революції 1830 р., яка повалила уряд короля Карла X й поклала край режиму Реставрації монархії Бурбонів. Поштовхом до заворушень стали урядові укази від 26 липня, згідно з якими передбачалося розпустити палату представників, обмежити виборче право і свободу слова. Після триденних вуличних боїв 30 липня над королівським палацом замайорів французький триколор, а палата депутатів проголосила герцога Орлеанського намісником королівства. Полотно створене восени 1830 р.

З люб’язного дозволу пані Валентини ми публікуємо цю розмову й відповідні ілюстрації (див. 3-ю стор. обкладинки) на доказ невмирущої сили великого мистецтва й жадання свободи, на знак солідарності з вільнолюбним французьким народом і на доказ солідарності з Україною людей в усьому світі, зокрема у Франції.

Олександр Брайко